

старото; да не отстъпваме отъ науката, отъ религията на нашитѣ дѣди и прадѣди.“ Казвамъ: не е въпросътъ да се създава нова религия. Свѣтътъ нѣма нужда отъ нова религия. Има една нова религия, въ която хората още не сж повѣрвали. Ние прѣпорѣчваме на хората тази, именно, религия, която тѣ още не сж възприели и приложили. Когато възприематъ тази нова религия, тѣ ще се прѣобразятъ. Тя е религия безъ форми, безъ одежди, безъ кадилници. Въ тази религия човѣкъ може да ходи облѣченъ, както иска—каго послѣденъ просекъ, или като князь; въ тази религия човѣкъ може да бжде пръвъ, може да бжде и послѣденъ. Както и да е облѣченъ той, всички ще го приематъ съ „добрѣ дошълъ,“ като тѣхенъ добъръ братъ. Едно е важно за хората отъ новата религия: тѣ трѣбва да бждатъ чисти и свѣтли като свѣтлината. Ако дрехитѣ имъ сж скжсани, отъ всѣка тѣхна дупка ще извира вода, бистра, чиста, като кристалъ. Всѣка дупка въ чучуръ ще се прѣвѣрне; хората ще се събиратъ около тия чучури и пѣсни ще имъ пѣятъ.

Азъ бихъ желалъ да срещна хора съ скжсани дрехи, но не съмъ срещналъ досега нито единъ такъвъ човѣкъ. Всѣки се срамува да ходи скжсанъ. Не се срамувайте отъ това! Нѣма нищо лошо въ скжсанитѣ дрехи. Естествено нѣщо е да се кжсатъ дрехитѣ. Като седи, като се движи човѣкъ нагорѣ-надолу, и дрехитѣ му се кжсатъ.

Христосъ казва: „Още едно ти не достига!“ Кое е то? — Любовта. Въ човѣшката любовь, обаче, има срастване, страсти, тъй както два клона се срастватъ. Съврѣменнитѣ учени наричатъ това нѣщо „присаждане.“ Значи, съврѣменнитѣ хора наричатъ присаждането любовь. Тѣ казватъ: „Ние имаме любовь, знаемъ да присаждаме дивачки.“ Казвамъ: чакай да видя, дали тѣзи дивачки сж присадени добрѣ! Посѣйте сѣме отъ вашата присадена круша, да видимъ, дали ще даде добъръ плодъ! Посаждашъ, пакъ дивачка излиза.